

Banfelighed blive tagne til Følge af den Lovgivende Magt. De Banfeligheder, der i dette Dieblit vise sig at være tilføede med Hensyn til at faae de omtalte Duffer fyldestgjorte ved det foreliggende Lovforslag, have kun deres Grund i de Forandringer, der ere blevne foretagne i Regjeringens Udkast i det andet Thing, idet man der har draget mange Spørgsmaal om den communale Bestyrelses Organisation ind med under Behandlingen. Men jeg troer derfor ogsaa, at der, naar vi i bore Duffer om Forandringer i Lovforslaget, som det nu foreligger, væsentligt begrænse os til atter at tage de saaledes indsatte Bestemmelser bort, vistnok vil kunne være godt Haab om, at nærværende Lovforslag, hvad jeg vilde sætte særdeles Priis paa, vil kunne blive til Lov ved Udgangen af indværende Sæssion. En Forandring troer jeg dog, at der uden Fare vil kunne gjøres i den nu bestaaende Lovgivning, hvilken Forandring vil vedrøre Spørgsmaalet om Borgermesterens Stilling, uden at det nu bestaaende Forvaltningsystem væsentligt vil berøres derved, og det er at lade den — om jeg maa bruge dette Udtryk — kvalificerede Majoritet, som endnu er tillagt Borgermesteren efter Loven af 23de Januar 1862, falde bort, medens derimod den Afstillelse og den Deltag, der finder Sted mellem Magistratens Myndighed og Borgerrepræsentationens Myndighed, bibeholdes. Med en saadan Forandring troer jeg, at man vel kan lade sig nøie for Dieblittet, indtil et senere Tidspunkt kan meesøre, at man kommer ind paa en heel ny Forvaltningsorden, og jeg troer, at der, naar man vil indskrænke sig til en saadan Forandring, vil være Haab om maafee ogsaa at faae det andet Thing til at gaae ind derpaa. I een Henseende maa jeg virkelig vedblivende være af en noget forskjellig Opfattelse fra den, som den ærede Minister har, nemlig med Hensyn til, hvorledes Borgermesterens Stilling vil blive efter dette Lovforslag. Det forekommer mig, saaledes som det ogsaa meget klart er blevet udvirket af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger), at hans Stilling efter nærværende Lovforslag, selv om han gjøres til født Formand i Byraadet, vil blive meget væsentligt forskjellig fra den, som han indtager,

naar han fremdeles vedbliver at være Borgermester ligeoverfor det Corps, som hidtil har været kaldt Borgerrepræsentationen eller ligeoverfor et andet lignende Element i Communalbestyrelsen, som paa sin Side vedbliver at have den controlerende Myndighed ligeoverfor den Forvaltningsmyndighed, som er tillagt Borgermesteren. Naar vi skulle vente at komme til Enighed og at komme til at faae en endelig Lov ud af det foreliggende Lovforslag, da troer jeg, som sagt, at det vil være den retteste Vej at gaae, at vi beholde den nuværende Organisation af Kjøbstadcommunalbestyrelserne, kun med den Forandring, at man lader den kvalificerede Majoritet, som Borgermesteren hidtil har haft, falde bort. Man bør efter min Formening, ved at begrænse sig hertil, søge at opnaae det meget store Gode, den meget store Myndighed og Frihed, som ved dette Lovforslag iøvrigt vil tilveiebringes for Communerne. Lovforslaget vil jo først og fremmest bevirke en stor Udvidelse af de Grændser for den communale Myndighed, der nu finde Sted. Det lægger dernæst en stærk Myndighed i Communalbestyrelsernes Haand, der vil gjøre det muligt for disse virkelig at bære Ansvaret for Alt, hvad der skeer i Kommunen, hvilket ikke er Tilfældet i dette Dieblit. Det vil give Communalbestyrelserne alene Raadighed og Myndighed over hele Kommunens Pengedæsen, medens denne Raadighed nu er splittet ad mellem forskjellige Bestyrelsesgrenene. Dette er Goder og Friheder, som Kjøbstæderne i høieste Grad ville sætte Priis paa. Det vilde dog være meget tungt, om Kjøbstæderne, der have begrænset deres Duffer meget stærkt, som have fundet Medhold i disse Duffer hos Regjeringen, nu skulle see Haabet om de Goder, som saaledes ere stillede dem i Udsigt, falde bort, fordi man i det andet Thing har villet gaae langt videre med denne Reform, end der fra Regjeringens Side var paatænkt. Jeg frygter bestandigt for, at der, dersom man vil tage den communale Reform for i dens Heelhed, vil møde saa store Banfeligheder og vil vise sig saamegen Meningsforskjellighed, at der kun vil være meget liden Udsigt til at faae Reformen gennemført, hvorimod en saadan Afhjælpning og en saadan